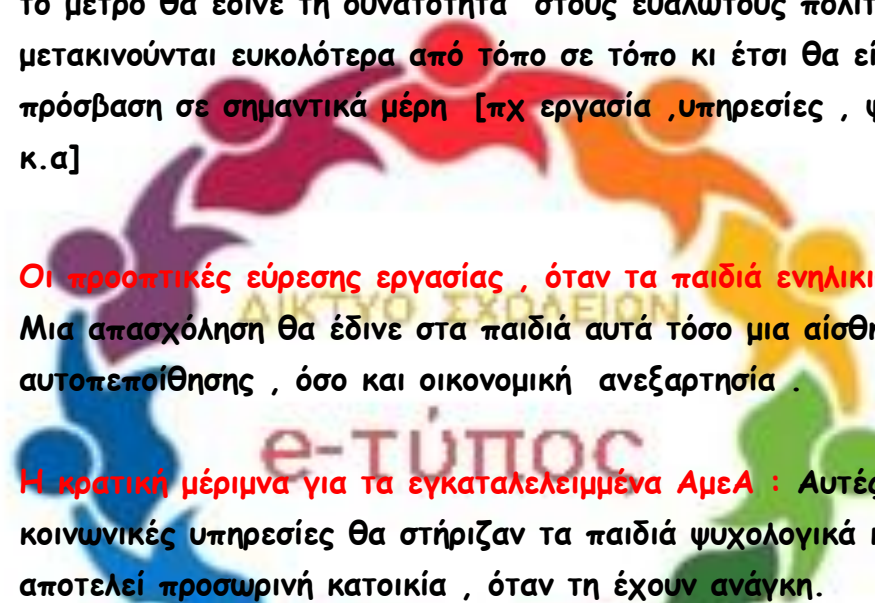

- Τα δικαιώματα είναι αγαθό πανανθρώπινο και θα έπρεπε να τα χαίρονται όλοι . Τα παιδιά έχουν κι αυτά δικαιώματα ,παρά το γεγονός ότι είναι νεαρά στην ηλικία . Δυστυχώς όμως ,αυτά τα στερείται συχνά η ομάδα των ατόμων με ειδικές ανάγκες ,ή αλλιώς ΑμεΑ. Λόγω της σωματικής ή και πνευματικής τους διάπλασης , θεωρούνται διαφορετικά από τα «κανονικά» παιδιά και τυγχάνουν χειρότερης συμπεριφοράς και υποφέρουν από διαφόρων ειδών .Ακόμη , κάποιες φορές οι γονείς ή κηδεμόνες που μεριμνούν για τα ΑμεΑ ,τα κακοποιούν κι αυτό οδηγεί στην περαιτέρω επιδείνωση του βιοτικού τους επιπέδου. Έτσι, ζουν μια ζωή γεμάτη προβλήματα. Από τα αρχαία χρόνια υπήρχαν θεωρίες και μεθοδολογία για το πώς αντιμετωπίζονται τέτοιοι άνθρωποι .
- Στη Σπάρτη , παραδείγματος χάρη , όπου οι καλής φυσικής κατάστασης πολίτες επικρατούσαν , ρίχνονταν στον Καιάδα , ενώ οι Αθηναίοι , πράττοντας αντιθέτως ,έτρεφαν συναισθήματα οίκτου και ελεημοσύνης για αυτούς, που είχε ως αποτέλεσμα να κάνουν πολλά για να τους βοηθήσουν , όπως να τους στηρίζουν οικονομικά . Στη σύγχρονη εποχή , έχουν γίνει απόπειρες αρωγής προς τα άτομα με ειδικές ανάγκες . Μάλιστα , ο ΟΗΕ έχει υπογράψει σύμβαση για τα δικαιώματα των τους στις 13 Δεκεμβρίου του 2006 και τέθηκε σε εφαρμογή στις 3 Μαΐου του

2008. Η Ευρωπαϊκή Ένωση την υπέγραψε τον Δεκέμβριο του 2010 , ενώ η Ελλάδα την επικύρωσε με νόμο το 2012.

- Τα στατιστικά δεδομένα γίνονται ολοένα και πιο ανησυχητικά , αφού σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας ένα δέκατο του πληθυσμού έχει κάποια αναπηρία και εκτιμάται ότι το 2030 το ποσοστό αυτό θα ανέρχεται στο 17% . Η τάση αυξάνεται , κατά κύριο λόγο εξαιτίας των τροχαίων ατυχημάτων. Τα παιδιά που πάσχουν από σοβαρά κινητικά προβλήματα , σύνδρομο Down ή αυτισμό αντιμετωπίζουν τα κυριότερα προβλήματα στην ελληνική κοινωνία . Πρώτον, θα έχετε αναρωτηθεί γιατί σε ορισμένες πόλεις τα παιδιά με ειδικές ανάγκες δεν κυκλοφορούν στους δρόμους, σήμερα είναι προφανές: δεν υπάρχουν αρκετές ράμπες για την ομαλή τους κυκλοφορία . Οι δήμοι αποπειρώνται να δημιουργήσουν τέτοιους ειδικούς πεζόδρομους , αλλά δυστυχώς , πολλά από αυτά τα σχέδια δεν έχουν βγει εις πέρας ακόμη. Επίσης , οι εγκαταστάσεις των συγκοινωνιών δεν πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις , για να δέχονται τακτικά άτομα με ειδικές ανάγκες. Ενώ έχουν πρόσβαση στην εκπαίδευση , δεν υπάρχει εύκολη είσοδος στα δικαστήρια για τα ΑμεΑ , ενώ η νομοθεσία επιβάλλει την ειδική μέριμνα για την παροχή νομικών υπηρεσιών των αναπήρων. Τέλος , η έλλειψη κρατικών υπηρεσιών ψυχικής υγείας και κοινωνικής αρωγής προς τις οικογένειες με ανάπηρα τέκνα αποτελεί άλλο ένα σοβαρό μειονέκτημα , που ο Συνήγορος του Πολίτη σημειώνει ότι μειώνει την κοινωνική προστασία τους και τα αφήνει εκτεθειμένα στην παραμέληση , την εγκατάλειψη και την ιδρυματοποίηση . Υπάρχουν αρκετοί τρόποι με τους οποίους θα μπορούσαμε - θεωρητικά πάντα - να καταπολεμήσουμε τις κοινωνικές ανισότητες μεταξύ των ΑμεΑ και του υπόλοιπου πληθυσμού :
- **Η στήριξη των οικογενειών με παιδιά με αναπηρία από το Κράτος** : Αυτό θα οδηγούσε σύντομα στο τέλος της παραμέλησης των ατόμων αυτών και -πιθανότατα - θα έφερνε ευτυχία στα χαμόγελά τους , αφού πια θα ζούσαν με σχετική αξιοπρέπεια και θα απολάμβαναν περισσότερα προνόμια , όπως τους ανθρώπους γύρω τους.

-
- **Η δημιουργία ειδικών ραμπών για τους κινητικά ανάπηρους :** Αυτό το μέτρο θα έδινε τη δυνατότητα στους ευάλωτους πολίτες να μετακινούνται ευκολότερα από τόπο σε τόπο κι έτσι θα είχαν πρόσβαση σε σημαντικά μέρη [πχ εργασία ,υπηρεσίες , ψυχαγωγία κ.α]
  - **Οι προοπτικές εύρεσης εργασίας , όταν τα παιδιά ενηλικιωθούν :** Μια απασχόληση θα έδινε στα παιδιά αυτά τόσο μια αίσθηση αυτοπεποίθησης , όσο και οικονομική ανεξαρτησία .
  - **Η κρατική μέριμνα για τα εγκαταλελειμμένα ΑμεΑ :** Αυτές οι κοινωνικές υπηρεσίες θα στήριζαν τα παιδιά ψυχολογικά και θα αποτελεί προσωρινή κατοικία , όταν τη έχουν ανάγκη.

Όταν περπατάμε στην πόλη μας , δε βλέπουμε πολλά ανάπηρα παιδιά στους δρόμους ,διότι δε τους έχει δοθεί η ευκαιρία να ζήσουν μια ευτυχισμένη και αξιοπρεπέστατη ζωή .Υπάρχουν περισσότερα ΑμεΑ από ότι φανταζόμαστε . Το κείμενο αυτό είχε ως βαθύτερο σκοπό την κατανόηση της διάστασης του προβλήματος, μέσα από τη αφύπνιση και ευαισθητοποίηση των αναγνωστών . Είναι αναγκαίο το Κράτος και η Τοπική Αυτοδιοίκηση να επέμβουν και να κάνουν πραγματικότητα τα σχέδια αυτά , ώστε το πρόβλημα αυτό να περιοριστεί και για να δούμε τους ευάλωτους συνανθρώπους μας να πάρουν δύναμη και να σταθούν στα πόδια τους , ως ελεύθεροι και ανεξάρτητοι πολίτες της κοινότητάς τους .

Τ Ε Λ Ο Σ